

***BAYESOWSKIE PORÓWNYWANIE MODELI
I ŁĄCZENIE WIEDZY***

Łukasz Kwiatkowski

Katedra Ekonometrii i Badań Operacyjnych

Plan wykładu

- 1) Bayesowskie porównywanie modeli – ogólne informacje
- 2) Przykład – prosty, jednoparametryczny model bayesowski
- 3) Specyfikacja rozkładu *a priori* na przestrzeni modeli
- 4) Porównywanie modeli parami
- 5) Bayesowskie łączenie wiedzy

Porównywanie modeli na gruncie „klasycznej” statystyki/ekonometrii:

→ pod względem dobroci dopasowania do danych (ang. *data fit, in-sample fit*), czy też inaczej – mocy wyjaśniającej /objaśniającej dane zjawisko (ang. *explanatory power*)

→ przeprowadzane za pomocą...?

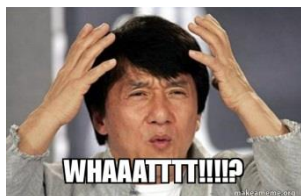
Bayesowskie porównywanie modeli 1

- Przyjmijmy, że do opisu tego samego zjawiska empirycznego, reprezentowanego przez (dokładnie!) ten sam wektor obserwacji y , rozważamy m alternatywnych modeli bayesowskich M_1, M_2, \dots, M_m , utożsamianych z łącznymi rozkładami obserwacji, y , oraz parametrów, $\theta^{(i)} \in \Theta^{(i)} \subseteq \mathbb{R}^{\dim \theta^{(i)}}$, $i = 1, 2, \dots, m$:

$$p(y, \theta^{(i)} | M_i) = p(y | \theta^{(i)}, M_i) p(\theta^{(i)} | M_i) \quad (1)$$

(dotychczas nie rozważaliśmy kontekstu wielu modeli, więc nie było potrzeby warunkowania względem M_i)

- $\theta^{(i)}$ – wektor parametrów i -tego modelu (obejmujący parametry swoiste danego modelu, jak i także – o ile występują – parametry wspólne)
- $p(y | \theta^{(i)}, M_i)$ – rozkład próbkowy (funkcja wiarygodności) w modelu M_i
- $p(\theta^{(i)} | M_i)$ – rozkład *a priori* w modelu M_i
- M_i – „etykieta” i -tego modelu – na gruncie bayesowskim jest traktowana jako konkretna (i -ta) wartość zmiennej losowej M („ M jak model” ... ;)

→ Równanie (1) w „porządnym” zapisie powinno wyglądać tak:

$$p(y, \theta^{(i)} | M = M_i) = p(y | \theta^{(i)}, M = M_i) p(\theta^{(i)} | M = M_i)$$

Zwykle jednak pomijamy fragment „ $M =$ ”

- Zatem etykieta modelu, M , jest tu zmienną losową (oczywiście, dyskretną) o wartościach w zbiorze $\mathbb{M} = \{M_1, M_2, \dots, M_m\}$

Bayesowskie porównywanie modeli 2

➤ Zakładamy, że $\mathbb{M} = \{M_1, M_2, \dots, M_m\}$ stanowi **kompletny** zbiór **parami wykluczających się** modeli bayesowskich:

- **zbiór modeli „parami wykluczających się” (ang. *non-nested models*)**

→ **Wykluczamy** zatem **modele zagnieżdżone**, tzn. żaden M_i ($i \in \{1, \dots, m\}$) nie może być szczególnym przypadkiem któregoś spośród pozostałych (**ALE UWAGA**: z dokładnością do zbiorów miary zero w rozkładzie *a priori*) – przykład: $M_1: y_t = \phi_0 + \phi_1 y_{t-1} + \varepsilon_t$ vs. $M_2: y_t = \phi_0 + \phi_1 y_{t-1} + \phi_2 y_{t-2} + \varepsilon_t$

→ M_1 JEST zagnieżdżony w M_2 (poprzez oczywistą restrykcję: $\phi_2 = 0$), ale jeśli $p(\phi_2|M_2)$ jest rozkładem absolutnie ciągłym, wówczas $\Pr(\phi_2 = 0|M_2) = 0$ (= pole pod $p(\phi_2|M_2)$ w argumencie $\phi_2 = 0$), więc z probabilistycznego punktu widzenia, te modele możemy traktować jako niezagnieżdżone

- **„kompletny” zbiór modeli (ang. *exhaustive set of models*)**

→ Skład zbioru \mathbb{M} , owszem, możemy zmienić (np. uwzględnić jakąś dodatkową specyfikację), ale konieczne będzie przeprowadzenie rachunków „od nowa”, uwzględniających „nowy” skład rozważanego zbioru modeli

Bayesowskie porównywanie modeli 3

➤ Modele M_1, M_2, \dots, M_m mogą się między sobą różnić na DWA sposoby:

- Z uwagi na rozkład *a priori*:

Przykład: Rozważmy dwa modele bayesowskie dla próby $y_t | \lambda \sim \text{iiExp}(\lambda)$ ($t = 1, 2, \dots, T$) z różnymi rozkładami *a priori* (oba jednak – dla uproszczenia – z tej samej rodziny rozkładów gamma – sprzężony z rozważaną funkcją wiarygodności)

→ $p(y|M_1) = p(y|M_2) = \lambda^T e^{-\lambda \sum_{t=1}^T y_t}$ (ten sam rozkład próbkowy...)

→ $p(\lambda|M_1) = f_G(\lambda|a_1, b_1), p(\lambda|M_2) = f_G(\lambda|a_2, b_2)$ (...ale różne rozkłady *a priori*)

(λ – parametr wspólny w obydwu modelach, więc nie wymaga indeksu i)

- Z uwagi na rozkład próbkowy:

Przykład: Ciąg dziennych logarytmicznych stóp zwrotu z jakiegoś instrumentu finansowego, $y_t, t = 1, 2, \dots, T$:

$M_1: y_t | (\mu, \sigma^2) \sim \text{iiN}(\mu, \sigma^2) \Rightarrow \theta^{(1)} = (\mu, \sigma^2)'$

$M_2: y_t | (\nu, m, \tau) \sim \text{iit}(m, \tau, \nu) \Rightarrow \theta^{(2)} = (\nu, m, \tau)'$

→ m – parametr niecentralności (modalna), τ – precyzja, ν – liczba stopni swobody

(różne rozkłady próbkowe – z różnymi parametrami, więc i rozkłady *a priori* będą inne; choć po części mogą się pokrywać, np. te dla μ i ν)

Bayesowskie porównywanie modeli 4

- Skoro „etykieta” modelu, M , jest zmienną losową (o wartościach w $\mathbb{M} = \{M_1, M_2, \dots, M_m\}$), to możemy mówić o:
 - $\Pr(M = M_i) \equiv \Pr(M_i)$ – p-stwo *a priori* modelu M_i
 - $\Pr(M = M_i|y) \equiv \Pr(M_i|y)$ – p-stwo *a posteriori* modelu M_i
- Bayesowskie porównywanie (mocy wyjaśniającej) modeli – za pomocą ich p-stw *a posteriori*, $\Pr(M_i|y) = \dots$ (o którym za chwilę)
- Prawdopodobieństwa *a priori* i – osobno – *a posteriori* tworzą dyskretne rozkłady prawdopodobieństwa zmiennej losowej M na przestrzeni modeli, \mathbb{M} :
 - $\Pr(M_i) > 0 \wedge \sum_{i=1}^m \Pr(M_i) = 1$ ($\Pr(M_i) = 0$ tylko dla modeli spoza \mathbb{M})
 - $\Pr(M_i|y) > 0 \wedge \sum_{i=1}^m \Pr(M_i|y) = 1$

Bayesowskie porównywanie modeli 5

➤ Prawdopodobieństwo *a posteriori* modelu M_i :

$$\Pr(M_i|y) = \frac{p(y, M_i)}{p(y)} = \frac{p(y|M_i) \Pr(M_i)}{\sum_{i=1}^m p(y|M_i) \Pr(M_i)}$$

- $\Pr(M_i)$ – określamy samodzielnie na całej przestrzeni modeli \mathbb{M} , tak aby zachodziła koniunkcja:
 - dla każdego $i = 1, 2, \dots, m$ zachodziło $\Pr(M_i) > 0$ (żaden z modeli w \mathbb{M} nie jest wykluczony *a priori*)
 - $\sum_{i=1}^m \Pr(M_i) = 1$ (\mathbb{M} stanowi kompletną klasę rozważanych modeli bayesowskich)
- $p(y|M_i)$ – wartość brzegowej gęstości wektora obserwacji w i -tym modelu = „dotychczasowe $p(y)$ ” (dotychczas nie rozważaliśmy kontekstu wielu modeli, więc nie było potrzeby warunkowania względem M_i):

$$p(y|M_i) = \int_{\Theta^{(i)}} p(y, \theta^{(i)}|M_i) d\theta^{(i)} = \int_{\Theta^{(i)}} p(y|\theta^{(i)}, M_i) p(\theta^{(i)}|M_i) d\theta^{(i)}$$

lub też – przekształcając wzór Bayesa:

$$p(\theta^{(i)}|y, M_i) = \frac{p(y, \theta^{(i)}|M_i)}{p(y|M_i)} \propto p(y, \theta^{(i)}|M_i)$$

otrzymujemy:

$$p(y|M_i) = \frac{p(y, \theta^{(i)}|M_i)}{p(\theta^{(i)}|y, M_i)}$$

→ Wyższa wartość $p(y|M_i)$ dla konkretnego y oznacza wyższe „szanse” tego, że dane „zostały wygenerowane” przez model M_i („pochodzą” z modelu M_i) => dane bardziej wspierają model M_i

(ang. *the data provide more evidence for model M_i*)

- $p(y)$ – wartość brzegowej gęstości wektora obserwacji „uśredniona po modelach” (czyli po wyciąkowaniu – tu raczej „wysumowaniu” – niepewności związanej z wyborem „prawidłowej” specyfikacji modelowej):

$$p(y) = \sum_{i=1}^m p(y, M_i) = \sum_{i=1}^m p(y|M_i) \Pr(M_i)$$

Bayesowskie porównywanie modeli 6

➤ Trzy uwagi:

1) Terminologiczna:

- $p(y|M_i)$, $p(y)$ – wartość funkcji gęstości brzegowego rozkładu wektora obserwacji; w skrócie: brzegowa gęstość obserwacji
- Terminy anglojęzyczne:
 - *marginal data density*, MDD;
 - nieco mniej poprawnie: *marginal likelihood* → *likelihood* = wiarygodność, a ta w statystyce jest definiowana jako funkcja parametrów, a nie danych; z drugiej strony

$$p(y|M_i) = \int_{\Theta^{(i)}} \underbrace{\underbrace{p(y|\theta^{(i)}, M_i)}_{\text{r. próbkowy}} \underbrace{p(\theta^{(i)}|M_i)}_{\text{r. a priori}}}_{\text{aka f. wiarygodności}} d\theta^{(i)}$$

"ubrzegawianie" f. wiarygodności

2) Związek rozkładu *a priori* z wartością MDD:

→ Im rozkład *a priori* jest bliższy funkcji wiarygodności (informacja *a priori* o parametrach jest bliższa tej, którą niosą ze sobą dane), tym wartość MDD jest wyższa ⇒ „Zarzut”: Poprzez „odpowiednie” dobranie rozkładu *a priori* mogę „podbić” dopasowanie modelu → kwestia (nie)uczciwości badawczej...

3) MDD daje się wyznaczyć analitycznie tylko w prostych modelach; zwykle jej wartość trzeba aproksymować/szacować metodami numerycznymi (niełatwymi!), o których – przy innej okazji

Bayesowskie porównywanie modeli 7

➤ **Podsumowując** – chcąc przeprowadzić porównanie mocy wyjaśniającej różnych, alternatywnych modeli bayesowskich:

1) W każdym modelu potrzebujemy wyznaczyć wartość **brzegowej gęstości obserwacji**:

$$p(y|M_i) = \int_{\Theta^{(i)}} p(y, \theta^{(i)}|M_i) d\theta^{(i)}$$

lub

$$p(y|M_i) = \frac{p(y, \theta^{(i)}|M_i)}{p(\theta^{(i)}|y, M_i)} = \frac{p(y|\theta^{(i)}, M_i)p(\theta^{(i)}|M_i)}{p(\theta^{(i)}|y, M_i)}$$

2) Każdemu z modeli potrzebujemy przypisać **p-stwo a priori, $\Pr(M_i)$** , $i = 1, \dots, m$

→ o różnych podejściach – później

→ jeśli nie zakłada się inaczej, wówczas zwykle przyjmuje się równe wartości: $\Pr(M_i) = \frac{1}{m}$
(czyli rozkład jednostajny na przestrzeni modeli)

3) Wyznaczamy **p-stwa a posteriori** poszczególnych modeli:

$$\Pr(M_i|y) = \frac{p(y, M_i)}{p(y)} = \frac{p(y|M_i) \Pr(M_i)}{\sum_{i=1}^m p(y|M_i) \Pr(M_i)}$$

→ na ich podstawie możemy skonstruować **ranking** modeli (pod względem ich dobroci dopasowania do danych)

Przykład: prosty, jednoparametryczny model bayesowski

➤ **Kluczowy problem:** wyznaczenie $p(y|M_i)$ (tj. wartości brzegowej gęstości obserwacji w i -tym modelu)

➤ **Przećwiczmy to** w jakimś prostym, jednoparametrycznym modelu:

→ Na razie - bez warunkowania w celu modeli

$$\bullet \frac{y_t | \lambda \sim \text{Exp}(\lambda), \lambda > 0 \Rightarrow p(y|\lambda) = \lambda^T e^{-\lambda \sum_{t=1}^T y_t}$$

$$\bullet \frac{p(\lambda) = f_G(\lambda | a, b) = \frac{b^a}{\Gamma(a)} \lambda^{a-1} e^{-b\lambda}$$

$$p(y, \lambda) = \frac{b^a}{\Gamma(a)} \lambda^{T+a-1} e^{-\lambda(b + \sum_{t=1}^T y_t)}$$

$$\rightarrow p(\lambda|y) = f_G(\lambda | \bar{a}, \bar{b}) = \frac{\bar{b}^{\bar{a}}}{\Gamma(\bar{a})} \lambda^{\bar{a}-1} e^{-\bar{b}\lambda}, \quad \bar{a} = T+a, \quad \bar{b} = b + \sum_{t=1}^T y_t$$

$$\Rightarrow \underline{p(y)} = \frac{p(y, \lambda)}{p(\lambda|y)} = \frac{b^a}{\Gamma(a)} \cdot \frac{\Gamma(\bar{a})}{\bar{b}^{\bar{a}}} = \frac{b^a}{\bar{b}^{\bar{a}}} \cdot \frac{\Gamma(\bar{a})}{\Gamma(a)}$$

→ Udużyliśmy trochę porównań dwa modele - różniące się tylko wartościami a priori:

$$\lambda | M_1 \sim G(a_1, b_1), \quad \lambda | M_2 \sim G(a_2, b_2) \Rightarrow p(\lambda | y, M_i) = f_G(\lambda | \bar{a}_i, \bar{b}_i), \quad \bar{a}_i = T + a_i$$

$$\rightarrow \text{Wtedy: } p(y | M_i) = \frac{b_i^{a_i}}{\bar{b}_i^{\bar{a}_i}} \cdot \frac{\Gamma(\bar{a}_i)}{\Gamma(a_i)}$$

$$\bar{a}_i = T + a_i \\ \bar{b}_i = b_i + \sum_{t=1}^T y_t$$

Specyfikacja rozkładu *a priori* na przestrzeni modeli 1

➤ Prawdopodobieństwa *a priori* porównywanych modeli muszą spełniać **3 postulaty**:

$$1) \Pr(M_i) > 0, i = 1, 2, \dots, m$$

→ wszystkie rozważane modele się „liczą” *a priori*, żadnego z nich *a priori* nie wykluczamy

$$2) \sum_{i=1}^m \Pr(M_i) = 1$$

→ ... a zarazem „liczą” się tylko(!) te modele, i żadne inne spoza klasy $\mathbb{M} = \{M_1, M_2, \dots, M_m\}$

$$3) \forall_{\substack{i,j \in \{1,2,\dots,m\} \\ i \neq j}} \Pr(M_i \vee M_j) = \Pr(M_i) + \Pr(M_j)$$

→ modele są parami niezagnieżdżone

Specyfikacja rozkładu *a priori* na przestrzeni modeli 2

➤ Dwie „szkoły” ustalania prawdopodobieństw *a priori* modeli M_1, M_2, \dots, M_m :

1) Po prostu, przyjmujemy równe ich wartości (rozkład jednostajny na przestrzeni modeli):

$$\Pr(M_i) = \frac{1}{m}, \quad i = 1, 2, \dots, m$$

Zauważmy, że wtedy:

$$\Pr(M_i|y) = \frac{p(y, M_i)}{p(y)} = \frac{p(y|M_i) \Pr(M_i)}{\sum_{j=1}^m p(y|M_j) \Pr(M_j)} = \frac{p(y|M_i)}{\sum_{j=1}^m p(y|M_j)}$$

Specyfikacja rozkładu *a priori* na przestrzeni modeli 3

➤ Dwie szkoły ustalania prawdopodobieństw *a priori* modeli M_1, M_2, \dots, M_m :

2) **Premiujemy *a priori*** modele oszczędnie sparametryzowane (o **mniejszej** liczbie parametrów) – jeśli jakieś dwa modele jednakowo wyjaśniają dane zjawisko (mają tę samą wartość $p(y|M_i)$), wówczas *a priori* faworyzujemy ten, który jest prostszy (osiąga to samo dopasowanie mniejszym „kosztem”)

→ William Ockham – *brzytwa Ockhama* (ang. *Ockham's razor*):

„Nie należy mnożyć bytów ponad potrzebę”

→ Arnold Zellner – *reguła KISS* (ang. *Keep It Sophistically Simple*)

ALE: Nie oznacza to, że z góry odrzucamy modele bardziej skomplikowane – owszem, bierzemy je pod uwagę, ale *a priori* przypisujemy im relatywnie mniejsze szanse => dane muszą nas „mocno przekonać”, że takie bardziej skomplikowane, rozbudowane specyfikacje „opłacają się”, są „niezbędne”.

Czasami także, poprzez przyjęcie odpowiednio wyższego p-stwa *a priori*, uwzględniamy sytuację, w której pewien model posiada w jakimś sensie „uprzywilejowany status teoretyczny” (np. jest przedstawicielem jakiejś ogólnie przyjętej teorii, „wszyscy w niego wierzą”). Pozostałą masę p-stwa rozdzielamy pomiędzy pozostałymi modelami.

Specyfikacja rozkładu *a priori* na przestrzeni modeli 4

- Przykładowa reguła „premiowania” modeli prostszych:

Niech $l_i = \dim \Theta^{(i)}$ = liczba parametrów modelu M_i . Prawdopodobieństwa ustalamy wg formuły:

$$\Pr(M_i) = \frac{2^{-l_i}}{\sum_{j=1}^m 2^{-l_j}} \propto 2^{-l_i}$$

→ Im większe l_i , tym mniejsze $\Pr(M_i)$

- **Przykład:** Załóżmy, że rozważane są trzy modele bayesowskie, M_1, M_2, M_3 , o liczbie parametrów, odpowiednio: $l_1 = 3, l_2 = 5, l_3 = 4$

Obliczamy wartości wyrażenia 2^{-l_i} i dzielimy je przez ich sumę:

i	1	2	3	Suma w wierszu
l_i	3	5	4	
2^{-l_i}
$\Pr(M_i)$	= 1

→ *Again:* Im większe l_i , tym mniejsze $\Pr(M_i)$

Porównywanie modeli parami 1

- Chcemy porównać **relatywną** moc wyjaśniającą **dwóch modeli**: $M_i, M_j \in \mathbb{M} = \{M_1, \dots, M_m\}$
- Iloraz szans *a posteriori* (ang. *posterior odds ratio*, POR):

$$POR_{ij} = \frac{\Pr(M_i|y)}{\Pr(M_j|y)} = \frac{\frac{\Pr(M_i) p(y|M_i)}{p(y)}}{\frac{\Pr(M_j) p(y|M_j)}{p(y)}} = \underbrace{\frac{\Pr(M_i)}{\Pr(M_j)}}_{\substack{\text{iloraz} \\ \text{szans} \\ \text{a priori} \\ \text{(ang. prior} \\ \text{odds ratio)}}} \cdot \underbrace{\frac{p(y|M_i)}{p(y|M_j)}}_{\substack{\text{czynnik Bayesa} \\ \text{(ang. Bayes factor)}}$$

→ Informuje o tym, ilekrotnie wyższe/niższe jest p-stwo *a posteriori* modelu M_i (w liczniku) w stosunku do modelu M_j (w mianowniku)

→ $POR_{ij} \in (0, +\infty)$:

- $0 < POR_{ij} < 1$: Model M_i jest mniej prawdopodobny *a posteriori* od modelu M_j
- $POR_{ij} = 1$: Oba modele są jednakowo prawdopodobne *a posteriori*
- $POR_{ij} > 1$: Model M_i jest bardziej prawdopodobny *a posteriori* od modelu M_j

Porównywanie modeli parami 2

- Z poprzedniej strony: Iloraz szans *a posteriori* (ang. *posteriori odds ratio*, POR):

$$POR_{ij} = \frac{\Pr(M_i|y)}{\Pr(M_j|y)} = \frac{\frac{\Pr(M_i) p(y|M_i)}{p(y)}}{\frac{\Pr(M_j) p(y|M_j)}{p(y)}} = \underbrace{\frac{\Pr(M_i)}{\Pr(M_j)}}_{\text{iloraz szans a priori}} \cdot \underbrace{\frac{p(y|M_i)}{p(y|M_j)}}_{\text{czynnik Bayesa}}$$

- Iloraz szans *a priori* (ang. *prior odds ratio*, PROR):

$$PROR_{ij} = \frac{\Pr(M_i)}{\Pr(M_j)}$$

→ „Ilokokrotnie bardziej/mniej wierzę *a priori* w model M_i – w stosunku do modelu M_j ”

- Czynnik Bayesa (ang. *Bayes factor*, BF):

$$BF_{ij} = \frac{p(y|M_i)}{p(y|M_j)}$$

→ Informuje o tym, ilokrotnie wyższą/niższą szansę pojawienia się zaobserwowanego wektora y dawał model M_i w stosunku do modelu M_j

→ $BF_{ij} \in (0, +\infty)$: analogicznie jak w przypadku POR_{ij}

- Zwykle zakłada się rozkład jednostajny na przestrzeni modeli ($\forall_{i,j=1,\dots,m} \Pr(M_i) = \Pr(M_j)$):

$$POR_{ij} = BF_{ij} \quad \rightarrow \quad POR \text{ i } BF \text{ informują o tym samym}$$

Porównywanie modeli parami 3

➤ POR, BF – własności:

1) Jeżeli $\Pr(M_i) = \Pr(M_j)$, wówczas $POR_{ij} = BF_{ij}$

$$2) POR_{ij} = \frac{1}{POR_{ji}}, \quad BF_{ij} = \frac{1}{BF_{ji}}$$

3) Dla dowolnego $l \in \{1, 2, \dots, m\}$: $BF_{ij} = \frac{BF_{il}}{BF_{jl}} = \frac{BF_{li}}{BF_{lj}}$

4) Do obliczenia $\Pr(M_i|y)$ wystarczy znajomość (wszystkich) czynników Bayesa BF_{jl} ($j = 1, 2, \dots, m$) dla danego, dowolnie wybranego $l \in \{1, 2, \dots, m\}$:

$$\begin{aligned} \Pr(M_i|y) &= \frac{p(y|M_i) \Pr(M_i)}{\sum_{j=1}^m p(y|M_j) \Pr(M_j)} = \frac{p(y|M_i) \Pr(M_i)}{\sum_{j=1}^m p(y|M_j) \Pr(M_j)} \cdot \frac{\frac{1}{p(y|M_l)}}{\frac{1}{p(y|M_l)}} = \frac{\Pr(M_i) \frac{p(y|M_i)}{p(y|M_l)}}{\sum_{j=1}^m \Pr(M_j) \frac{p(y|M_j)}{p(y|M_l)}} \\ &= \frac{\Pr(M_i) BF_{il}}{\sum_{j=1}^m \Pr(M_j) BF_{jl}} \end{aligned}$$

$$\rightarrow BF_{jj} = 1$$

5) Przy założeniu $\forall_{i=1, \dots, m} \Pr(M_i) = \frac{1}{m}$:

$$\Pr(M_i|y) = \frac{BF_{il}}{\sum_{j=1}^m BF_{jl}}$$

Porównywanie modeli parami 4

➤ **Ćwiczenie 1:** Wyobraźmy sobie, że porównujemy pewne dwa modele bayesowskie: M_1 i M_2 . Zinterpretuj poniższe wartości:

- $POR_{12} = 2,5$ → Model M_1 jest 2,5 razy (czyli o 150%) bardziej prawdopodobny *a posteriori* od modelu M_2 .
- $POR_{12} = 0,25$ → łatwiej tu zinterpretować $POR_{21} = \frac{1}{POR_{12}} = 4$: Model M_2 jest 4-krotnie (czyli o 300%) bardziej prawdopodobny *a posteriori* od modelu M_1 .
- $POR_{12} = 1,33$ → Model M_1 jest o 33% bardziej prawdopodobny *a posteriori* od modelu M_2 (lepiej to brzmi, aniżeli stwierdzenie, że „Model M_1 jest 1,33 razy bardziej prawdopodobny...”)

Porównywanie modeli parami 5

➤ Logarytmy dziesiętne POR, BF: $\log POR_{ij} \equiv \log_{10} POR_{ij}$, $\log BF_{ij} \equiv \log_{10} BF_{ij}$

→ Informują o różnicy w rzędzie wielkości

→ $\log POR_{ij} \in \mathbb{R}$:

- $\log POR_{ij} < 0 \Leftrightarrow POR_{ij} < 1$: Model M_i jest mniej prawdopodobny *a posteriori* od modelu M_j
- $\log POR_{ij} = 0 \Leftrightarrow POR_{ij} = 1$: Oba modele są jednakowo prawdopodobne *a posteriori*
- $\log POR_{ij} > 0 \Leftrightarrow POR_{ij} > 1$: Model M_i jest bardziej prawdopodobny *a posteriori* od modelu M_j

→ $\log POR_{ij} = -\log POR_{ji}$

➤ **Przykład:** Przyjmijmy, że rozważamy trzy modele: M_1, M_2, M_3 o prawdopodobieństwach *a posteriori*, odpowiednio: $Pr(M_1|y) = 0,6794$; $Pr(M_2|y) = 0,0006$; $Pr(M_3|y) = 0,32$

- $POR_{12} \approx 1132,333 = 1,132333 \cdot 10^3 \Rightarrow \log POR_{12} \approx 3,054 > 0 \rightarrow$ Interpretacja...
- $POR_{13} \approx 2,123 = 2,123 \cdot 10^0 \Rightarrow \log POR_{13} \approx 0,327 > 0 \rightarrow$ Interpretacja...
- $POR_{23} \approx 0,00188 = 1,88 \cdot 10^{-3} \Rightarrow \log POR_{23} \approx -2,727 \approx -3 < 0 \rightarrow$ Interpretacja...

Bayesowskie łączenie wiedzy 1 – NIE OBOWIĄZUJE (ale jest ciekawe ;)

➤ Dwa konteksty rozważania grupy modeli (a nie tylko jednej specyfikacji):

1) Gdy testujemy konkurujące między sobą modele (lub teorie, które leżą u ich podstaw)

→ Celem rozważania różnych modeli jest wówczas wskazanie/wybór tego jednego – najlepszego

→ Najlepszy model – ten charakteryzujący się najwyższą wartością *p*-stwa *a posteriori* (lub najwyższą wartością *MDD* – przy równych *p*-stwach *a priori* wszystkich rozważanych modeli)

2) Gdy chcemy wnioskować bądź to o pewnych **wspólnych** dla tych modeli parametrach czy wielkościach (będących funkcjami tych pierwszych), bądź dokonać prognozy z ich wykorzystaniem

→ Zamiast wybierać, a tym samym ograniczać się tylko do jednego (najlepszego) modelu, można „połączyć wiedzę” ze wszystkich modeli

⇒ **Bayesowskie łączenie wiedzy:** połączenie uzyskanych w poszczególnych modelach indywidualnych rozkładów *a posteriori* danej wielkości w jeden, „ostateczny” rozkład *a posteriori*; w celu uzyskania tego rozkładu należy „wyciąkować” niepewność związaną z wyborem „prawidłowego” modelu

➤ Terminy anglojęzyczne:

- *Bayesian pooling approach (BPA)*
- *Bayesian model averaging (BMA)* ← nie do końca poprawne

Bayesowskie łączenie wiedzy 2

➤ Niech $\lambda \in \Lambda \subseteq \mathbb{R}^{\dim \Lambda}$ oznacza wektor pewnych wspólnych wielkości w modelach M_1, M_2, \dots, M_m , o rozkładach *a posteriori* $p(\lambda|y, M_i)$, $i = 1, 2, \dots, m$

→ Oczywiście, w szczególnym przypadku λ może być także skalarem

→ λ – może reprezentować:

- bezpośrednio, wspólne *parametry* grupy modeli

Przykład: $M_1: y_t = \beta_0 + \beta_1 x_{t1} + \varepsilon_t$; $M_2: y_t = \beta_0 + \beta_1 x_{t1} + \beta_2 x_{t2} + \varepsilon_t$

→ $\lambda = (\beta_0 \ \beta_1 \ \sigma^2)'$ bądź $\lambda = \beta_1$

- jakieś wielkości, które mają jednakowe (wspólne) znaczenie/interpretację w poszczególnych modelach (choć same są różnymi funkcjami parametrów tych modeli)

Przykład: elastyczność produkcji względem kapitału w modelu Cobba-Douglasa i w modelu Translog ($El_{Q|K}$ ma różną postać funkcyjną w obydwu tych modelach, ale znaczenie/interpretację – to samo) → Zatem tutaj $\lambda = El_{Q|K}$

- prognozowaną wartość zjawiska (o prognozowaniu bayesowskim – za jakiś czas :)

Przykład: Modelujemy inflację, y_t , w kolejnych kwartałach $t = 1, 2, \dots, T$. Modelowane dane: $y = (y_1 \ y_2 \ \dots \ y_T)'$. Interesuje nas wnioskowanie o y_{T+1} , czyli właśnie prognozowanie – na gruncie bayesowskim odbywa się to za pomocą tzw. *rozkładu predyktywnego*: $p(y_{T+1}|y)$, czyli rozkładu *a posteriori* obserwacji niedostępnej, prognozowanej. Taki rozkład możemy zbudować w różnych modelach zbudowanych dla y : $p(y_{T+1}|y, M_i)$, $i = 1, \dots, m$

→ Zatem tutaj $\lambda = y_{T+1}$

Bayesowskie łączenie wiedzy 3

- Od strony operacyjnej, celem bayesowskiego łączenia wiedzy o λ jest wyznaczenie jednego, „ostatecznego”, „końcowego” rozkładu *a posteriori* analizowanej wielkości – bezwarunkowego względem modelu, $p(\lambda|y)$ – na podstawie indywidualnych, uzyskanych w poszczególnych modelach rozkładów *a posteriori*, $p(\lambda|y, M_i)$, $i = 1, 2, \dots, m$:

$$p(\lambda|y) = \sum_{i=1}^m p(\lambda, M_i|y) = \sum_{i=1}^m p(\lambda|y, M_i) \Pr(M_i|y)$$

→ „Wyciąkujemy” zmienną losową oznaczającą model

→ $p(\lambda|y)$ jest dyskretną mieszanką (ang. *mixture*) rozkładów $p(\lambda|y, M_i)$, $i = 1, 2, \dots, m$, przy czym rozkładem „mieszającym” (wagami) jest tu rozkład *a posteriori* na przestrzeni modeli

→ Bayesowskie łączenie wiedzy o λ polega na „uśrednieniu” indywidualnych gęstości *a posteriori* $p(\lambda|y, M_i)$, $i = 1, 2, \dots, m$, z wagami równymi prawdopodobieństwom *a posteriori* poszczególnych modeli, $\Pr(M_i)$, $i = 1, 2, \dots, m$.

→ $p(\lambda|y)$ uwzględnia w sobie niepewność związaną z wyborem „prawidłowej” specyfikacji modelowej

→ BPA „opłaca się” w szczególności wtedy, gdy p-stwa *a posteriori* modeli są dość zbliżone

Bayesowskie łączenie wiedzy 4

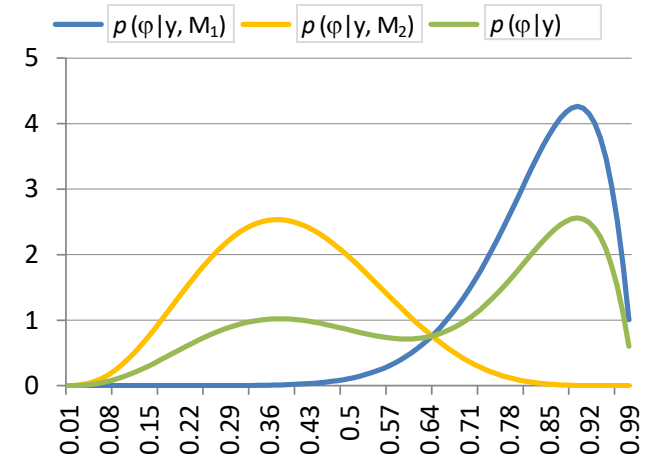
➤ Wzór z poprzedniej strony:

$$p(\lambda|y) = \sum_{i=1}^m p(\lambda, M_i|y) = \sum_{i=1}^m p(\lambda|y, M_i) \Pr(M_i|y)$$

→ To gotowy przepis na formułę funkcji gęstości tego „ostatecznego” rozkładu *a posteriori* dla λ

Przykład: Wyobraźmy sobie, że mamy dwa modele, M_1 i M_2 , zbudowane dla prostej próby losowej z rozkładu dwupunktowego, $y_t|\varphi \sim \text{Bern}(\varphi)$ [model prób Bernoulliego]. W obydwu modelach przyjęto sprzężony rozkład *a priori* (beta, o „jakichś tam” hiperparametrach) i uzyskano rozkłady *a posteriori*: $p(\varphi|y, M_1) = f_{Be}(\varphi|\bar{a}_1 = 10, \bar{b}_1 = 2)$ oraz $p(\varphi|y, M_2) = f_{Be}(\varphi|\bar{a}_2 = 4, \bar{b}_2 = 6)$. Wyznaczono także prawdopodobieństwa *a posteriori* obydwu modeli: $\Pr(M_1|y) = 0,6$; $\Pr(M_2|y) = 1 - \Pr(M_1|y) = 0,4$. Jak wygląda „ostateczny” rozkład *a posteriori* parametru φ ?

$$\begin{aligned} p(\varphi|y) &= \Pr(M_1|y) p(\varphi|y, M_1) + \Pr(M_2|y) p(\varphi|y, M_2) \\ &= 0,6 \cdot f_{Be}(\varphi|\bar{a}_1 = \dots, \bar{b}_1 = \dots) + 0,4 \cdot f_{Be}(\varphi|\bar{a}_2 = \dots, \bar{b}_2 = \dots) \\ &= 0,6 \cdot \frac{1}{B(\bar{a}_1, \bar{b}_1)} \varphi^{\bar{a}_1-1} (1-\varphi)^{\bar{b}_1-1} + 0,4 \cdot \frac{1}{B(\bar{a}_2, \bar{b}_2)} \varphi^{\bar{a}_2-1} (1-\varphi)^{\bar{b}_2-1} \end{aligned}$$

Bayesowskie łączenie wiedzy 5

➤ Charakterystyki „końcowego” rozkładu *a posteriori*

- Funkcja gęstości – patrz wyżej
- Wartość oczekiwana

$$E(\lambda|y) = \int_{\Lambda} \lambda p(\lambda) d\lambda = \int_{\Lambda} (\lambda \sum_{i=1}^m p(\lambda|y, M_i) \Pr(M_i|y)) d\lambda =$$
$$\sum_{i=1}^m \left(\underbrace{\Pr(M_i|y)}_{\substack{\text{nie zależy} \\ \text{od } \lambda}} \underbrace{\int_{\Lambda} \lambda p(\lambda|y, M_i) d\lambda}_{E(\lambda|y, M_i)} \right) = \sum_{i=1}^m E(\lambda|y, M_i) \Pr(M_i|y)$$

→ $E(\lambda|y)$ jest średnią ważoną indywidualnych, otrzymanych w poszczególnych modelach wartości oczekiwanych, z wagami równymi p-stwom *a posteriori* modeli

- Wariancja

$$Var(\lambda|y) = \overbrace{E \left[(\lambda - E(\lambda|y))^2 \mid y \right]}^{\text{wzory ogólne}} = E(\lambda^2|y) - E^2(\lambda|y)$$
$$\stackrel{\substack{\text{łatwo} \\ \text{pokazać}}}{\cong} \sum_{i=1}^m ((Var(\lambda|y, M_i) + E^2(\lambda|y, M_i)) \Pr(M_i|y) - E^2(\lambda|y))$$

- **Pozostałe** – nie da się uzyskać ogólnych formuł \Rightarrow konieczna numeryczna aproksymacja (oszacowanie) ich wartości na podstawie **próby losowej** wygenerowanej z „końcowego” rozkładu *a posteriori* – patrz kolejna strona

Bayesowskie łączenie wiedzy 6

- **Ogólnie:** numeryczna aproksymacja (oszacowanie) dowolnych charakterystyk dowolnego rozkładu prawdopodobieństwa, dajmy na to $p(x)$ (czyli pewnego rozkładu zmiennej losowej x) – dwa kroki:
- Generujemy N -elementową próbę (pseudo-)losową z analizowanego rozkładu: $\{x^{(1)}, x^{(2)}, \dots, x^{(N)}\} \equiv \{x^{(q)}\}_{q=1}^N$, gdzie $x^{(q)}$ oznacza q -te losowanie (ang. *draw*)
 - Dowolną charakterystykę rozkładu $p(x)$ możemy aproksymować obliczając jej próbkowy odpowiednik (estymator – z daszkiem!) na podstawie uzyskanej próby $\{x^{(q)}\}_{q=1}^N$:
 - Funkcję gęstości, $p(x)$, możesz oszacować/przybliżyć za pomocą histogramu (tak, histogram jest estymatorem! :)
 - $E(x) = \int_{\mathbb{R}} xp(x)dx \approx \hat{E}(x) = \frac{1}{N} \sum_{q=1}^N x^{(q)} \equiv \bar{x}$
 - $Var(x) = E(x - E(x))^2 = \int_{\mathbb{R}} (x - E(x))^2 p(x)dx \approx \widehat{Var}(x) = \frac{1}{N} \sum_{q=1}^N (x^{(q)} - \bar{x})^2$
→ Alternatywnie: $\widetilde{Var}(x) = \frac{1}{N-1} \sum_{q=1}^N (x^{(q)} - \bar{x})^2$, lecz asymptotycznie ($T \rightarrow \infty$) oba estymatory wariancji są równoważne
 - Kwantyle – jak na statystyce opisowej → gotowe funkcje w pakietach → [Zadanko](#): Sprawdź, czy da się obliczyć w Excelu obliczyć kwantyl (nie kwaRtyl!) dowolnego rzędu, $\alpha \in (0, 1)$
 - Modalna – jak na statystyce opisowej → gotowe funkcje w pakietach → [Zadanko](#): Sprawdź, czy da się obliczyć modalną w Excelu (weź pod uwagę, że – w ogólności – zmienna losowa x może być ciągła albo dyskretna!)

Bayesowskie łączenie wiedzy 7

➤ W kontekście łączenia wiedzy – schemat jak powyżej, ale pojawia się...

→ Pytanie: Jak uzyskać próbę losową z „końcowego” rozkładu *a posteriori*, będącego mieszanką indywidualnych rozkładów *a posteriori*:

$$p(\lambda|y) = \sum_{i=1}^m p(\lambda, M_i|y) = \sum_{i=1}^m p(\lambda|y, M_i) \Pr(M_i|y)$$

Ad 1) Generujemy N -elementową próbę (pseudo-)losową $\{\lambda^{(q)}\}_{q=1}^N$ z rozkładu $p(\lambda|y)$ – w tym celu będzie potrzebne wcześniejsze wygenerowanie prób z indywidualnych rozkładów $p(\lambda|y, M_i)$

1.a) Ustal liczebność próby N z „końcowego” rozkładu *a posteriori* (generalnie: im większa, tym wyższej dokładności będą szacunki)

1.b) Niech N_i ($i = 1, 2, \dots, m$) oznacza liczbę losowań dla λ , generowanych z indywidualnych rozkładów *a posteriori* w poszczególnych modelach, $p(\lambda|y, M_i)$. Próby te oznaczmy symbolem $\{\lambda^{(q)}|M_i\}_{q=1}^{N_i}$. Wartości N_i ustalmy tak, aby:

- $\sum_{i=1}^m N_i = N$
- $\forall_{i=1,2,\dots,m} \frac{N_i}{N} = \Pr(M_i|y) \rightarrow$ Udziały N_i w N odzwierciedlają p-stwa *a posteriori* modeli
→ Czyli po prostu $N_i = N \cdot \Pr(M_i|y)$

1.c) Próba z „końcowego” rozkładu *a posteriori*, $\{\lambda^{(q)}\}_{q=1}^N$, powstaje poprzez połączenie tych z rozkładów indywidualnych, tj. $\{\lambda^{(q)}\}_{q=1}^N = \cup_{i=1}^m \{\lambda^{(q)}|M_i\}_{q=1}^{N_i}$